Echa z konwencji

BIELSKO-BIAŁA, 21 MAJA 2000 R.

„Bóg mój wysłucha mię” – Micheasz 7:7. Te pełne nadziei słowa witały braterstwo przybyłe na konwencję do Bielska-Białej. Konwencja odbyła się tym razem w przestronnej hali sportowej BKS „Stal” przy ulicy Rychlińskiego 19. Chęć spotkania się z braterstwem w ten majowy dzień zgromadziła ponad 600 osób z różnych stron.

Brat z miejscowego zboru przywitał braci i siostry słowami 5 Mojż. 32:1-4, w dalszej części nabożeństwa przewodniczył brat Piotr Krajcer. Mieliśmy przywilej wysłuchania czterech wykładów.

Pierwszym wykładem usłużył br. Zdzisław Kołacz. Brat oparł swą lekcję na słowach z listu apostoła Pawła do Tytusa 2:9-10: *„Aby naukę zbawiciela naszego, Boga, we wszystkim zdobili”*. Mówca zwrócił naszą uwagę na ozdobę wewnętrzną prawdziwego chrześcijanina. Nauka płynąca ze Słowa Bożego jest piękna i nie możemy do niej nic dodać, możemy ją jednak ozdobić dobrymi uczynkami w codziennym życiu. Nasze słowa i czyny mają przynieść błogosławieństwo wszystkim otaczającym nas ludziom. Prawdziwa ozdoba nie jest zewnętrzna, lecz „on skryty serdeczny człowiek”.

Drugim wykładem usłużył brat Aleksander Lipka. Werset przewodni zapisany jest w Psalmie 33:13: *„Pan patrzy z nieba i widzi wszystkich synów ludzkich”*. Słowa tego wersetu skierowane są do wszystkich – dzieci, młodych i starszych. Brat zwrócił uwagę, że w oczach Bożych każdy jest Mu miły, jeżeli się właściwie zachowuje. Jednak młodzi są szczególnie narażeni na niebezpieczeństwo ulegania złu. Pan z nieba patrzy i słucha, stąd nasze słowa i czyny muszą być przez nas kontrolowane w każdym czasie i miejscu. Pan patrzy na nasz wygląd, ubiór, zajęcia i plany. Młodzi często podejmują wiele decyzji bez zastanowienia, pochopnie i bez planu. Pan Bóg najpierw zaplanował wszystko to, co uczynił i postępuje zgodnie ze swoim planem. Brat zachęcał słuchaczy, a szczególnie młodych do naśladowania dobrych przykładów ze Słowa Bożego.

Po przerwie obiadowej usłużył brat Daniel Krawczyk. Podstawę rozważań *„Uświęcająca moc Prawdy”* stanowiły słowa Pana Jezusa zapisane w Ewangelii Jana 17:17. Prawda to nauka pochodząca od samego Pana Boga, Jezusa i apostołów i ona ma nas uświęcać w naszym codziennym życiu. Ewangelia Chrystusa Pana staje się w nas mocą. Jeżeli przyjmiemy ją do naszego serca, uczyni ona w nas przemianę i spowoduje zachętę do naśladowania Syna Bożego. Pan Jezus zawsze czynił wolę swojego Ojca, jest więc dla nas wzorem godnym naśladowania. Jeżeli uwierzymy i zaufamy naszemu Panu, Jego uświęcająca moc będzie w nas skuteczna w każdym czasie i miejscu.

Ostatnim wykładem usłużył brat Daniel Iwaniak. Rozważania tego brata skierowane były do starszego pokolenia braci i sióstr. Brat podkreślał, że w naszych zborach potrzebni są braterstwo w wieku starszym. To oni przekazują młodym mądrość, doświadczenie i lekcje z przeszłości. Służą także radą i pomocą. Młodzi powinni okazywać starszym szacunek i miłość, natomiast starsi młodym wyrozumiałość. W historii Starego Testamentu spotykamy przykłady potwierdzające mądrość i rozwagę starszych. Na przykład król Roboam opuścił radę starszych i usłuchał młodych, co okazało się tragiczne w skutkach, ponieważ królestwo rozpadło się. Racja była po stronie starszych. Mamy również i inne przykłady: Saul nie zawsze był zły, w młodości był pokorny, lecz gdy został królem, zmienił się i był gotów zabić Dawida, a nawet swego syna Jonatana. Zapominamy czasem, kim w przeszłości byliśmy. Starajmy się być pomocni jedni drugim.

Życzymy wszystkim Czytelnikom błogosławieństw Bożych, tak jak były one naszym udziałem na tej uczcie duchowej.

W imieniu uczestników, br. *Marian Skoczylas*

ANDRYCHÓW, 28 MAJA 2000 r.

Słowa „Zbawienia Twego oczekuję Panie” wyjęte z 1 Księgi Mojżeszowej 49:18 witały wszystkich przybyłych na konwencję w Andrychowie, urządzoną tym razem przez Zbór w Kozach Dolnych.

Około 700 braci, sióstr i drogiej młodzieży zapełniło do ostatniego miejsca salę tutejszego Miejskiego Domu Kultury. Przy łasce i pomocy Pana mogliśmy urządzić tę miłą przystań duchową, na której wykładami ze Słowa Bożego usłużyło czterech braci.

Pierwszym mówcą był br. Edward Pietrzyk, który podzielił się tematem **„Nagroda dla Kościoła”**. Za podstawę swych rozważań użył słów zapisanych w 1 Kor. 2:7, 9-10, jak też fragmentów zapisów z Księgi Objawienia tyczących siedmiu zborów. Brat zwrócił szczególną uwagę na kończące każde z siedmiu poselstw zapisy dotyczące nagrody. Nagrodą dla Kościoła, jako zwycięzców z Wieku Ewangelii będzie miedzy innymi: zaliczenie do mistycznej rodziny Bożej,

posiadanie natury duchowej, a nawet Boskiej, osiągnięcie osobistej sprawiedliwości. Mają oni być Królewskim Kapłaństwem i mieć udział w sądzeniu świata, tak cielesnego, jak i duchowego.

Drugim wykładem **„A największa jest miłość”** usłużył, biorąc za podstawę rozważań słowa z Listu do Hebrajczyków 13:1, br. Mieczysław Jakubowski. Mówił o wielkiej miłości Pana Boga i Jego Syna. Tylko dwa przypomniane przez Pana Jezusa i jedno nowe przykazanie zostały przekazane na czas Wieku Ewangelii dla Jego naśladowców. W życiu, praktycznie okazywaną formą miłości jest znoszenie przywar naszych bliskich. Możemy okazywać miłość w służeniu: w domu, w małżeństwie, w zborze, a polega to na czynieniu sobie nawzajem różnych przyjemności. Jest to przygotowaniem się do ogromnej radości w przyszłości.

Trzecim wykładem **„Królestwo w podobieństwie pracy na roli”** usłużył br. Stanisław Sroka. Brat zacytował m.in. słowa: Mar. 4:30 oraz Hebr. 6:7-8. W wielu miejscach Pisma Świętego spotykamy obrazy odnoszące się do Królestwa, a pochodzące z opisów i interpretacji pracy na roli. Znajdujemy je w czynnościach takich jak: orka, sianie, żniwa, młócenie, czy też w obrazie ziarna, roli, chleba, pługa, siewcy, żniwiarza i wielu innych.

Ostatnim, czwartym wykładem usłużył br. Piotr Krajcer. Brat podzielił się rozważaniami **„Co o zmartwychwstaniu wiedzieli ludzie Starego Testamentu”** opierając się na słowach Listu do Hebrajczyków 11:17-19. Mówca przytaczał wypowiedzi mężów Bożych m.in. Hioba, Abrahama, w których znajdują się piękne słowa nadziei opartej na wierze w zmartwychwstanie.

Pomimo, ze nie uzgadnialiśmy wcześniej tematyki wykładów, wszystkie rozważania w harmonijny sposób nawiązywały do słów powitania, określając jakiego rodzaju zbawienia oczekujemy i w jaki sposób można je osiągnąć – a jest nim zmartwychwstanie.

W czasie trwania konwencji były też organizowane zajęcia dla dzieci, na drugim i trzecim wykładzie. Życzeniem uczestników było, aby podzielić się tą cząstką radości, jakiej doznaliśmy podczas tej uczty duchowej, z czytelnikami czasopisma „Na Straży” – co z przyjemnością czynimy.

Za uczestników br. *Paweł Suchanek*

TARNÓW, 25 CZERWCA 2000 R.

Dzień wstał mglisty i pochmurny. Po nocnym deszczu ziemia pachniała jeszcze świeżością. Wczesnym rankiem bracia i siostry z różnych stron Polski podążali na znane już wszystkim miejsce (Hala sportowa w Tarnowie), by słuchać dobrego Słowa Bożego.

Duchową ucztę zorganizowały Zbory: Pleśna, Łęki Dolne, Tarnów, Krosno i Jasło. O godz. 900 sala znacznie napełniła się gośćmi. Przybyło około 600 osób, Nabożeństwo rozpoczął br. Tomasz Sygnowski, krótkim powitaniem zebranych, oraz nawiązaniem do hasła tej konwencji: *„Albowiem mowa o krzyżu jest dla nas mocą Bożą”* – 1 Kor. 1:18. Zgodnie z wolą gospodarzy powołał do przewodniczenia br. Zdzisława Kołacza oraz do prowadzenia śpiewu br. Pawła Woźniaka.

Po zaśpiewaniu pieśni i modlitwie przemówił do Braterstwa ze Słowa Bożego br. Józef Sygnowski. Tematem wykładu był **OKUP ZA WSZYSTKICH I JEGO ZNACZENIE** a treść obejmowała definicję słowa „Okup” oraz wyjaśnienie wyrażeń: „za wielu” Mar.10:45, „za wszystkich” 1 Tym. 2:6. Kiedy Okup został sporządzony, w jakim czasie złożony i dokonany? Jeżeli został „złożony” w Jordanie a „dokonany” na krzyżu to czy cierpienia przez 3,5 roku były konieczne? Korzyści wypływające z Okupu dla Chrystusa, Kościoła i świata; jakie grzechy oczyszcza Okup; przez kogo, od kogo, dla kogo człowiek został odkupiony. Okup jest najważniejszą doktryną i nie podlega dyskusji.

OFIARA ZA GRZECH W DNIU POJEDNANIA – to temat usługi br. Franciszka Olejarza. Rozważania oparte zostały na 3 Mojż. 16 rozdz. tj. na dwu ofiarach: cielca i kozła Pańskiego. Mówca wyjaśnił obrazowe znaczenie tych ofiar. W przystępny sposób wskazał na wielkie uznanie Boga Ojca dla zasługi Pana Jezusa. Wyjaśnił również sposób ich zastosowania za Kościół i za całą ludzkość. Przedstawił zasadniczą różnicę między „Okupem” a „Ofiarą za grzech”. Podkreślił również co to jest ofiara, zaznaczając, że jest przyjemna wtedy, gdy jest dobrowolna. Wielkim darem dla człowieka wypływającym z ofiary okupowej jest usprawiedliwienie (Rzym. 5:16).

Trzecim tematem: **POSŁUSZEŃSTWO I PODDAŃSTWO CHRZEŚCIJANINA WOBEC ZWIERZCHNOŚCI** – usłużył br. Piotr Krajcer. Treść wykładu obejmowała: stosunek naszego Pana, Jezusa Chrystusa do władzy – Mat. 17:24-27; Mat. 22:16-21, postawa wobec Piłata. Pan podkreślił, że władza jest Piłatowi dana z góry. Posiłkował się postawą apostołów wobec zwierzchności: Rzym. 15:1-7; ich zalecenia dla nas: Dzieje Ap. 4:19, 1 Piotra 2:15-19. Brat przemawiający wskazał na mężów, których wiara była silniejsza od śmierci: prorok Daniel, trzej młodzieńcy wrzuceni do pieca, ofiary z czasów wojny i okupacji hitlerowskiej. Zwrócił uwagę na lojalność Mardecheusza wobec króla. Daniel 2:8-16 podpowiada nam, że możemy tylko prosić władzę o zmianę decyzji nas dotyczących. Nasza rzeczpospolita (ojczyzna) jest w niebie – Filip. 3:20, toteż tu, na ziemi jesteśmy tylko gośćmi i przychodniami, i jako tacy

mamy okazywać władzy posłuszeństwo na tyle, na ile jej nakazy nie gwałcą naszego sumienia i nie są sprzeczne z naszą wiarą i służbą Najwyższemu.

Kolejnym punktem programu było sympozjum na temat: **WIARA, NADZIEJA I MIŁOŚĆ** – 1 Kor. 15:15.

Rozważaniami dotyczącymi wiary dzielił się br. Daniel Chachlica. Podkreślił on znaczenie wiary w naszym duchowym rozwoju: Żyd.11:6; 2 Piotra 1:5-8. Wiara jest podstawą naszej społeczności z Bogiem; błogosławieni są ci, którzy dostępują usprawiedliwienia z wiary: Rzym 4:7-8, Rzym. 5:1-2. Trwając w wierze dostępujemy łaski wysokiego powołania. Brat wskazał na źródła wiary: Rzym. 10:15-17, oraz to kiedy i w jaki sposób objawia się ona w naszym życiu. Wiara jako dar Ducha Św., jest to szczególny rodzaj wiary porównanej do tarczy i pancerza, zabezpieczającego wojownika przed śmiercią: 1 Kor. 12:8-9; Efez. 6:16. Wiara musi być doświadczona: 1 Piotra 1:5-9. Moc Boża jest skuteczna przez wiarę. Objawia się ona w sytuacjach w których, z ludzkiego punktu widzenia, jesteśmy przegranymi. *„Wiara bez uczynków martwa jest”.*

Rozważaniami o nadziei dzielił się br. Stanisław Kuc. Wskazał On na różnorodność i złudność ludzkich nadziei. Podkreślił nadzieję męża Bożego Mojżesza, którego całe życie podporządkowane było wyzwoleniu narodu z niewoli egipskiej. Czy nasze życie jest podporządkowane takiej nadziei w Chrystusie Jezusie. Brat wskazał na pokładaną w Bogu nadzieję proroka Dawida: 1 Sam.17:57; Ijoba 19:25-27. O nadziei dla wybranych mówi św. ap. Paweł w swoim Liście do Kol.1:27; 1 Kor. 15:50-54. Niewzruszenie trzymajmy się tej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał.

O trzecim przymiocie, który nigdy nie ustaje, tj. o miłości mówił br. Piotr Knop. By jakakolwiek nasza służba była Panu przyjemna, musi być ona przepojona miłością. Brat w bardzo przystępny sposób omówił, powołując się na wersety biblijne, cechy miłości takie jak: Cierpliwość, wspaniałomyślność, pokora, uprzejmość, łagodność, ufność, otwartość, szczerość, bezinteresowność. Miłość nie jest porywcza do gniewu, nie obraża się, nie wpada w zły humor, jest wyrozumiała na błędy innych, nie szuka dowodów złych intencji. Znosi obelgi, posądzanie, a nawet śmierć dla sprawy Bożej. Jest pełna ufności – trzyma się zasady, że lepiej być oszukanym niż podejrzliwym. Miłość nie zniechęca się łatwo, nie popada w rozpacz. Miłość jest treścią owoców Ducha Św. Na zakończenie br. przewodniczący apelował do słuchaczy słowami św. ap. Pawła, byśmy patrząc na Wodza i Dokończyciela wiary złożyli wszelki ciężar grzechu, a biegli w zawodzie, który nam jest wystawiony: Żyd. 12:1-2. Zachęcał, byśmy rozmyślali i czynili to, co zaleca nam Słowo Boże: Filip. 4:8-9. Pisząc o duchowych błogosławieństwach, szczodrze udzielonych nam przez łaskawego i dobrotliwego Niebiańskiego Ojca. Nie sposób pominąć braterskiej uprzejmej miłości okazanej uczestnikom poprzez przygotowanie różnego rodzaju słodkiego pieczywa i napojów, przy czym usługiwały siostry i młodzież ze zborów, które przygotowały tę duchową ucztę. **Serdecznie Wam Braterstwo dziękujemy.**

Za uczestników br. *Józef Sygnowski*

R-
„Straż”